

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/118/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5971010250
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5971010250.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Vladimíra Kuráka, na neverejnom zasadnutí konanom 12. septembra 2017 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným O. N., nar. XX.X.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, č.k. 8Pp/17/2017-40 zo dňa 19.7.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného O. N. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Ružomberok uznesením, č.k. 8Pp/17/2017-40 z 19.7.2017 podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. návrh odsúdeného O. N. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. 23T/31/2014 zo dňa 4.12.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/117/2014 zo dňa 21.1.2015, pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. v trvaní 5 (päť) rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, zamietol.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí z 19.7.2017 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku odsúdený uviedol, že si ponecháva lehotu, obhajca odsúdeného sa pripojil k vyjadreniu odsúdeného a prokurátor uviedol, že sa vzdáva práva podania sťažnosti.

Dňa 26.7.2017 súdu prvého stupňa bola doručená sťažnosť odsúdeného O. N. podaná prostredníctvom obhajcu proti uznesenie okresného súdu zo dňa 19.7.2017 s tým, že sťažnosť proti uzneseniu odôvodní potom, čo obdrží písomné vyhotovenie uznesenia v danej trestnej veci.

Dňa 17.8.2017 súdu prvého stupňa bolo doručené odôvodnenie sťažnosti odsúdeného O. N. prostredníctvom obhajcu, ktorý odôvodnil sťažnosť nasledovne:

„1) Ja, odsúdený O. N. som počas výkonu trestu i napriek svojmu handicapu (slepota pravého oka) pracoval vo výrobe v rámci Ústavu VTOS a svojím prístupom k plneniu pracovných povinností ako aj plneniu režimu výkonu trestu som sa snažil v zmysle zákona preukázať svoje polepšenie. Dôkazom toho je, že som bol štyri (4) krát odmenený a nebol som disciplinárne postihnutý, čo konštatoval aj súd.

2) Pri podaní návrhu na podmiennečné prepustenie som vychádzal z možnosti ktorú Trestný zákon v § 66 dáva a počas výkonu trestu som sa všemožne snažil, aby som svoje predsavzatie o polepšení naplnil. V hodnotení mňa odsúdeného, ktoré bolo súdu doručené zo strany Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok, navrhol riaditeľ Ústavu moje podmiennečné

prepustenie s dohľadom. Paradoxne sa uvedené hodnotenie obrátilo v môj neprospech, keď súd namiesto zohľadnenia návrhu riaditeľa Ústavu na moje podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, môj návrh zamietol ako nedôvodný, poukazujúc na skutočnosť, že podľa hodnotenia len čiastočne spĺňam predpoklady na podmienkové prepustenie.

3) Domnievam sa, že je namieste skúmať či moje podmienkové prepustenie by s prihliadnutím k nariadenému probačnému dohľadu zodpovedalo účelu zákona, ktorým je náprava odsúdeného, alebo je s Trestným zákonom v rozpore. Zastávam názor, že s alternatívou, ktorú navrhol riaditeľ Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trestný zákon reálne uvažuje, a preto sa domnievam, že súd pri hodnotení okolností prípadu zrejme pochybil, keď uvedenú možnosť pri mojom podmienkovom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody nepripustil.

4) Napadnuté uznesenie je tak jednak v rozpore so zákonodarcovou snahou umožniť mi zmeniť svoje konanie a správanie a napraviť sa a jednak je pre mňa výrazne demotivujúce v súvislosti so snahou zmeniť prístup a postoj k spoločnosti. Je predsa zrejme, že navrhovaný probačný dohľad, by dozaista počas plynutia skúšobnej lehoty včas odhalil prípadné poruchy môjho správania a umožnil by včas nariadiť výkon zostávajúceho trestu odňatia slobody.

5) Úvahy súdu, že vzhľadom k môjmu narušeniu nie je predpoklad, že budem viesť riadny život po prepustení na slobodu neobstoja, pretože ihneď po prepustení na slobodu mám možnosť sa zamestnať v profesii, ktorá zodpovedá mojim schopnostiam, pričom zamestnávateľ mi aj ponúka ubytovanie. Skutočnosť, že súd odsúdeného podmienkovo prepusti, ešte neznamená, že sa mu uložený trest skráti, pretože určená skúšobná doba a probačný dohľad je dostatočným nástrojom, ako odsúdeného kontrolovať a napraviť. Takúto možnosť však v súvislosti s mojím podmienkovým prepustením súd vôbec nezvážil, čo považujem za porušenie princípov zakotvených v Trestnom zákone. Mám za to, že zákonodarca zakotvil možnosť podmienkového prepustenia do Trestného zákona predovšetkým z dôvodu aby odsúdených motivoval a umožnil ich nápravu a zmenu v prístupe k plneniu občianskych povinností v rámci skúšobnej doby, ktorú im stanoví s prihliadnutím k závažnosti činu a vlastnostiam páchatela. V mojom prípade, však súd tieto kritériá nevzal do úvahy a rozhodoval bez toho, aby prihliadol na môj vek, zdravotné postihnutie a možnosti, ktoré vzhľadom ku kvalifikácii a zdravotnému stavu mám. Úvahy súdu, či sa v priebehu skúšobnej doby osvedčím nemožno považovať za prvoradé. Za podstatné treba akiste považovať fakt, že v rámci svojich zdravotných možností a pracovných schopností vo výkone trestu som preukázal polepšenie a snažil sa pozitívne zmeniť svoj život.

Na základe uvedených skutočností navrhujem, aby Krajský súd v Žiline napadnuté Uznesenie Okresného súdu v Ružomberku zo dňa 19.7.2017, sp.zn. 8PP/17/2017-40 zmenil a návrhu na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného O. N. vyhovel s tým, že mi uloží primeranú skúšobnú dobu s probačným dohľadom“.

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k odôvodneniu sťažnosti odsúdeným O. N..

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, po tom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu súdu prvého stupňa je prípustná v súlade s § 417 ods. 3 Tr. por., § 185 ods. 1, 2 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por., v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Z hľadiska aplikácie hmotného práva sa krajský súd stotožnil s výrokom napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá stavu veci a zákonu, a preto sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V súvislosti s procesným postupom okresného súdu je namieste konštatovať, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, hlavne v súlade s § 415 ods. 1 Tr. por. a § 417 ods. 2 Tr. por. Nadriadený súd zistil, že odsúdený pred rozhodnutím o podmiennečnom prepustení bol vyslúchnutý. Výrok napadnutého uznesenia o zamietnutí návrhu odsúdeného O. N. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zodpovedá stavu veci a zákonu, a preto sa s ním nadriadený súd v plnom rozsahu stotožnil.

Napadnutému rozhodnutiu o zamietnutí návrhu odsúdeného O. N. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje. Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne popísal skutkový stav, ktorý bol podkladom pre výrokovú časť napadnutého uznesenia. Skutkové závery súdu prvého stupňa v napadnutom uznesení vychádzajú z dôkazov, ktoré obsahuje spis. V dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na správne dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

Krajský súd ďalej dodáva, že z chápania trestu ako účelového opatrenia vyplýva, že ak sa doposiaľ odpykanou časťou trestu už dosiahol účel sledovaný trestom, ďalší výkon trestu nie je potrebný. Zo správania odsúdeného počas výkonu trestu musí byť zrejmé, že sa do takej miery polepšil, že ďalší výkon trestu nie je potrebný a páchatel'a možno prepustiť na slobodu. V tomto chápaní podmiennečné prepustenie neznamená ukončenie prevýchovného a resocializačného procesu, ale jeho pokračovanie v iných podmienkach. Hrozba výkonom zvyšku trestu odňatia slobody, pokiaľ odsúdený v určenej skúšobnej dobe nebude viesť riadny život, môže byť postačujúca najmä u menej narušených páchatel'ov, aby sa zdržali páchania ďalšej trestnej činnosti. Pre pozitívne rozhodnutie súdu o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody je teda nevyhnutné nielen to, aby odsúdený počas tohto výkonu svojimi nadpriemernými aktivitami skutočne a reálne preukázal polepšenie a snahu o nápravu, ale je potrebná aj danosť reálneho predpokladu, že po takomto rozhodnutí bude odsúdený viesť riadny život.

Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí stanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou ich úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Pokiaľ všeobecný súd prihliadne na okolnosť, že nie je zabezpečená podmienka budúceho riadneho života odsúdeného, je to výlučne iba vecou jeho uváženia, ak dospel k záveru, že doterajší výkon trestu odňatia slobody neodstránil charakterove vlastnosti, ktoré odsúdeného viedli k páchaniu závažnej trestnej činnosti. Všeobecný súd rozhodujúci o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti môžu do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom, ako opustí brány väzenia. Pri skúmaní splnenia materiálnych podmienok týkajúcich sa možnosti podmiennečného prepustenia odsúdeného na slobodu je pre všeobecný súd dôležité zistiť a vyhodnotiť správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody.

Nadriadený súd je toho názoru, že súd prvého stupňa sa riadil dôsledne všetkými zákonnými ustanoveniami súvisiacimi s rozhodovaním o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia

slobody a riadne vyhodnotil existenciu všetkých formálnych i materiálnych podmienok nevyhnutných pre rozhodnutie o návrhu odsúdeného O. N. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Dôvody sťažnosti odsúdeného O. N. sú len iným hodnotením riadne zisteného skutkového stavu súdom prvého stupňa, ktorý bol podkladom pre rozhodnutie, ktoré zodpovedá stavu veci a zákonu. Skutočnosť, že súd prvého stupňa nevyhodnotil riadne zistený skutkový stav podľa predstáv odsúdeného O. N. a nerozhodol v súlade s jeho návrhom, bez ďalšieho, nie je dôvodom pre záver o arbitrárnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa. Sťažnostné argumenty odsúdeného O. N. neboli spôsobilé zvrátiť stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa napadnuté sťažnosťou odsúdeného O. N..

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného okresným súdom, ktoré by odôvodňovali zrušenie, zmenu alebo doplnenie napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť odsúdeného O. N. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.